

Balada věnovaná slečnám

Slávek Janoušek

1. Když nemá člověk peníze, je těžko dělat hrdinu,
když skoro týden nejí se, je jenom krůček k zločinu,
člověk je sice bez plynů, však je též trochu nevýřečný,
a ke všemu mám rodinu, ach, věřte, věřte mi to, slečny.
2. To když byl krocan na míse, tys vyždíboval slaninu
a pošilhávals' po Líze, co nosila ti svačinu,
to pak líbá se to ve stínu, to může člověk být i vděčný
a myslet na rozmarýnu, ach, věřte, věřte mi to, slečny.
3. Je těžko utkat bez příze tu nejjemnější tkaninu,
už zase toužím po knize, v níž spatřil bych svou vidinu,
nic neprohrál jsem v kasinu, vám, holky, nejsem nebezpečný,
však přesto toužím po klínu, ach, věřte, věřte mi to, slečny
.
4. Když nemá člověk peníze, je těžko dělat hrdinu,
když skoro týden nejí se, je jenom krůček k zločinu,
ó, poezie komínů, nač lhát, můj chtíč je nekonečný
a asi na něj zahynu, ach, věřte, věřte mi to, slečny.